

ed styrket mandat

Hogni Hoydal fik et kanonvalg på Færøerne og vil utvivlsomt fortsætte linien med mange taler, spørgsmål og kommentarer i Folketinget - men uden egentlig politisk indflydelse

”

Så på den måde vil de to færøske mandater være delt - den ene som højtaleren og den anden som den mere stilfærdige spiller, der har indflydelse

partiledelse - og som lagmand fik han også et langt bedre forhold til statsminister Anders Fogh Rasmussen end til forgængeren Poul Nyrup. Anfinn Kallsberg vil der blive lyttet til, og han vil med vanlig taktisk dygtighed kunne spille kortene på rette sted og rette tidspunkt.

Hogni Hoydal fik et kanonvalg på Færøerne og

stilfærdige spiller, der har indflydelse. Ingen tvivl om, at resultatet af valget på Færøerne er modtaget med tilfredshed på Christiansborg.

NORDATLANTEN

På et tidspunkt i valgkampens slutning viste meningsmålingerne, at de fire nordatlantiske folketingsman-

Kragh fik Hertlings støtte - og Hertling blev minister for Grønland. På tilsvarende vis var Poul Nyrup Rasmussen i 1998 afhængig af det socialdemokratiske mandat på Færøerne.

Denne situation satte straks gang i rygtedannelsen hos de danske politikere. "Ingen vil få nogen socialdemokrat til at sige noget negativt om Færøerne de næste tre uger", sagde således den tidligere socialdemokratiske partiformand Svend Auken til Politiken, og han fortsatte: "Som valget i 1998 beviste, er der grund til at tage de fire nordatlantiske mandater alvorligt. Det var netop et par hundrede stemmer på Færøerne, der dengang sikrede Poul Nyrup Rasmussen flertal til fire år mere."

De fleste nordatlantiske kandidater forholdt sig tavse, men der var også meldinger, som ikke var til at misforstå. Således sagde

både Lars Emil Johansen fra Siumut og Kupik Kleist fra SF's grønlandske søsterparti IA, at det for dem var afgørende, hvilke indrømmelser, de kunne opnå for Grønland, hvis deres stemme blev afgørende i forbindelse med en dansk regeringsdannelse. Til Politiken sagde Folkeflokkens Óli Breckmann: "De fire partier vil nok være lidt mere jævnbrydige. At tiderne ikke er forfærdeligt gode på Færøerne betyder, at vælgerne ikke er lige så dristige, som når der er medvind på cykelstierne." Han håbede på, at netop udsigten til ægte rødt kunne hjælpe hans parti i valgkampen: "Hvis man stemmer på republikanerne eller Socialdemokratiet, går stemmen til Lykketoft. Ligesom en stemme på Folkeflokket eller Sambandspartiet vil være en stemme til, at den nuværende regering kan fortsætte", konstaterede han.

Hogni Hoydal konstaterede derimod: "For os er det ikke afgørende, hvad Danmarks nye statsminister kommer til at hedde. Kommer vi til en situation, hvor vores stemme vil blive afgørende for en socialdemokratisk eller borgerlig regering, peger vi på det parti, som vi kan opnå de bedste forhandlingsresultater med", sagde han.

Som bekendt blev valget resultatet således, at de nordatlantiske mandater ikke får afgørende indflydelse på regeringsdannelsen.

NORDISK DAGSORDEN

Til gengæld ligger der en uafklaret politisk dagsorden i de kommende måneder. Ønsket om en selvstændig repræsentation i Nordisk Råd, forhandlingerne om den lov, der skal give Færøerne større mulighed for at indgå

internationale aftaler - arbejdet i den internationale hvalfangst-kommision, samt den fortsatte udvikling af selvstyret og overdragelse af opgaver til de færøske myndigheder vil komme til at stå helt centralt i forhandlingerne imellem København og Torshavn.

Så når Anders Fogh har fået børstet støvet fra valgkampen af sig, og de nye folketingsgrupper er sat, vender han tilbage til den samme dagsorden som for tre uger siden - herunder også væsentlige, endnu uafklarede spørgsmål i forhold til Færøerne og de færøske myndigheder.

”

Med en stærk lagmand, Jóannes Eidesgaard fra socialdemokraterne i Torshavn, og Anfinn Kallsberg i København, vil den færøske indflydelse være optimal

vil utvivlsomt fortsætte linien med mange taler, spørgsmål og kommentarer i Folketinget - men uden egentlig politisk indflydelse. Så på den måde vil de to færøske mandater være delt - den ene som højtaleren og den anden som den mere

dater kunne være afgørende for en regeringsdannelse i Danmark. I så fald ville det ikke have været første gang. Allerede i 1960'erne måtte Jens Otto Kragh søge hjælp fra den grønlandske Knud Hertling for at kunne fastholde regeringsmagten.